

# РЕШЕНИЕ

№ 1128

гр. София, 23.02.2022 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,**  
в публично заседание на 28.01.2022 г. в следния състав:

**ПРЕДСЕДАТЕЛ: Антоанета Аргирова**

**ЧЛЕНОВЕ: Татяна Жилова**

**Луиза Христова**

при участието на секретаря Грета Грозданова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **11813** по описа за **2021** година докладвано от съдия Татяна Жилова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Съдебното производство е по реда на чл. 208- 228 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 63 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на [фирма] срещу Решение №689 от 14.10.2021г. на Софийския районен съд, Наказателно отделение, 106-и състав, постановено по нахд №8515/20201. С обжалваното съдебно решение е потвърдено Наказателно постановление № Р-10-380/19.05.2021г., издадено от заместник-председателя на Комисията за финансов надзор (КФН), ръководещ Управление „Надзор на инвестиционната дейност“, с което на [фирма] е наложена имуществена санкция в размер на 5 000 лева на основание чл.221, ал.8, т.3 от Закона за публичното предлагане на ценни книжа (ЗППЦК) за извършено нарушение на чл.100о<sup>1</sup>, ал.1 от същия закон.

Касаторът [фирма] обжалва съдебното решение като неправилно и незаконосъобразно и моли за отмяната му и за връщане на делото за ново разглеждане във въззивния съд. Не сочи конкретни процесуални нарушения или други пороци на съдебното решение.

Ответникът - Комисията за финансов надзор, чрез пълномощника си юрисконсулт С., моли обжалваното решение да бъде оставено в сила. Твърди, че не е нарушено правото на защита на наказаното лице, както и липсват пороци на съдебното решение.

Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Прокурорът дава заключение за правилност и законосъобразност на съдебното решение и пледира за оставянето му в сила.

„бчм

СЪДЪТ, след като се запозна с обжалваното решение и обсъди както наведените с касационната жалба основания, така и тези по чл.218, ал.2 АПК, намира следното от фактическа и правна страна:

Касационната жалба е допустима, като постъпила в законоустановения срок, подадена от лице – страна в производството и против акт, подлежащ на касационно оспорване.

Разгледана по същество, касационната жалба е неоснователна.

От събрания по делото доказателствен материал във въззивната инстанция се установява следната фактическа обстановка:

[фирма] е вписан в регистъра на публичните дружества емитенти на ценни книжа и като такъв е адресат на нормите на ЗППЦК.

Съгласно разпоредбите на чл.100о<sup>1</sup>, ал.1 и чл.100т, ал.4 от същия закон, дружеството е длъжно да разкрива на КФН информация за финансовото си състояние по електронен път в срок до 30 дни от края на първо, трето и четвърто тримесечие ЗППЦК.

Поради обявеното извънредно положение в страната заради Ковид-19 пандемията, срокът за разкриване на информацията за първото тримесечие на 2020г. е удължен до 30.09.2020г. съгласно §45, т.1 от ПЗР на Закона за мерките и действията по време на извънредното положение, обявено с решение на Народното събрание от 13 март 2020 г. и за преодоляване на последиците (ЗМДИП).

В законоустановения удължен срок регулираната информация не е била предоставена от дружеството. Едва на 18.11.2020г. е представен Междинен съкратен индивидуален финансов отчет за дейността на първото тримесечие. Административнонаказващият орган е приел, че нарушението е извършено на 01.10.2020г.

Въззивният съд е извършил цялостна проверка на административнонаказателното производство. Не се установяват нарушения при спазването на сроковете по чл.34 от ЗАНН и при съставяне на АУАН и НП. В АУАН е допусната техническа грешка, като освен разпоредбата на чл.100т., ал.4 от ЗППЦК е цитирана и разпоредбата на ал.3. Това е преценено като несъществено нарушение, тъй като не ограничава и не пречатства правото на защита на наказаното лице.

Административнонаказателната отговорност на касатора е правилно ангажирана за нарушение, което е установено по несъмнен начин. Неоснователни са наведените доводи пред административнонаказващия орган и пред въззивния съд за особени затруднения предвид Ковид епидемията. Тези трудности са взети предвид от законодателя и са съобразени в изричната разпоредба за по-голямо удължаване на сроковете по ЗППЦК в сравнение с общото удължаване на сроковете по чл.4, ал.1, т.1 от ЗМДИП, което е само с един месец, считано от датата на отмяната на извънредното положение с решение на Народното събрание от 13 май 2020г.

Правилна е преценката на въззивния съд и за степента на обществената опасност на деянието и съответно липсата на основания за прилагане на чл.28 от ЗАНН. Имуществената санкция е наложена в минималния размер и следва да бъде оставена в сила.

При този изход на спора на основание чл.63д, ал.4 и ал.5 от ЗАНН на ответника следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение по реда на чл.27е от Наредбата за заплащане на правната помощ, който сочи, че възнаграждението за защита в производствa по ЗАНН е от 80 до 120 лв. Делото не се отличава с фактическа и правна сложност и не предполага полагане на специални усилия от страна на процесуалния представител за запознаване със същото и за изразяване на становище по него. При това положение полагащото се възнаграждение следва да бъде определено в размер на 80 лв. за касационното производство - този размер е справедлив и съответен на оказаната правна помощ.

Водим от горното и на основание чл.221, ал.2 от АПК, Административен съд София-град, XII касационен състав,

### Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение №689 от 14.10.2021г. на Софийския районен съд, Наказателно отделение, 106-и състав, постановено по нахд №8515/20201.

ОСЪЖДА [фирма] да заплати на Комисията за финансов надзор разноски в размер на 80 (осемдесет) лева.0щк12агтшжщ

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ :

ЧЛЕНОВЕ : 1.

2.